

Maaike Overmars van Prinsensstichting doet alles voor de veiligheid van bewoners, maar niet aanraken is onmogelijk.

FOTO MAAIKE OVERMARS

Anderhalvemeterregel is in lichamelijke gehandicaptenzorg geen optie

'Afstand? Ik kan een knuffel niet weigeren'

Annemarie de Jong

24e.jong@medialis.nl

Punmerend ■ De anderhalvemeterregel is in de gehandicaptenzorg helemaal niet haalbaar. „Als een bewoner een knuffel wil kan ik die toch niet weigeren? Dat lichamelijke is nodig”, zegt begeleidster Maaike Overmars van Prinsensstichting in Punmerend.

Dag in dag uit werkt ze met cliënten met een ernstige meervoudige beperking. „Het is een-op-een-zorg: wassen, eten geven, verschoenen, douchen, alles. Je hebt veel lichamenlijk contact. Als iemand hoest houd je een slab voor zijn mond en draai je zelf je hoofd weg. Elk spettertje maak je schoon.” Het is voortdurend handen wassen. Regelmatig draagt ze handschoenen. „Maar dat kan niet altijd.”

Het coronavirus en de bijhorende maatregelen geven zorgverleners stress. Afstand houden is geen optie. „Een bewoner begrijpt het niet als -je een knuffel nodig heeft en ik zou die niet geven.” Dus geeft ze nog af en toe die hug, maar uiterst voorzichtig, met hoofd opzij.

De Punmerendse en collega's zijn bang bewoners te besmetten. Privé hebben ze zo weinig mogelijk

sociale contacten. „Ik houd mijn eigen moeder niet vast. Sorry mam, kan niet”. Bizar ja. Maar alles voor de bewoners. Het is je werk, maar ook je passie. Normaal ben ik iemand van de dagelijkse boodschappen, maar even naar de winkel is er niet meer bij. Het zijn nu wekelijkse boodschappen. Als ik maar niet mijn bewoners besmet, want het gaat zo als een lopend vuurtje.” Bij eventuele symptomen krijgen medewerkers een coronatest. „Je houdt jezelf heel goed in de gaten. Honderd procent alertheid. Zo vertel je de kans dat je iemand besmet. Als collega's letten we ook op elkaar. Voel je je niet goed? Blijf thuis. We lossen het met elkaar wel op.”

Coronavervending

Tot nu toe een keer moest Maaike Overmars beschermende kleding aan vanwege een coronavervending bij een van de bewoners. Die is uiteindelijk negatief getest. „Ik heb dan een mondkapje op en een gele jas aan. Maak mezelf herkenbaar met mijn stem. Heb mijn eigen 'goedemorgen!' *Gentle thing*, de begeleidingsmethode waarmee je iemand een veilig, vertrouwd en comfortabel gevoel geeft, doe je nu meer door de manier waarop je praat. Een aai over de bol. Zodat iemand zich geliefd en belangrijk voelt.” Voor familieleden geldt sinds 20 maart een

bezoekverbod. „Dat moet zo snel mogelijk versoepeld worden”, vindt Maaike Overmars. „Als een moeder een bericht stuurt, dat ze het zwaar heeft, dan hebben wij tranen in onze ogen. Waarom mogen wij wel een wandelingetje maken met hun kinderen en zijn niet? Waarom kunnen ouders niet komen met een mondkapje op en handschoenen aan? Kijk naar wat mogelijk is. Bijvoorbeeld elkaar zien in de tuin, zonder aanraken. Alles in kleine stapjes.”

Ouders die zelf de was doen van hun kind hebben af en toe een 'raamgesprek'. „Kinderen herkennen de stem van vader of moeder, maar begrijpen niet dat ze niet worden aangetraakt. Soms is factimen een oplossing, maar vaak snappen bewoners er helemaal niets van. 'Hé, ik zie je wel, maar je bent er niet. Waarom kom je me niet ophalen?' Maak dat maar eens duidelijk aan iemand met het verstandelijk niveau van een anderhalftarige. Dan houden we het maar bij foto's.”

Iedere(n) - het netwerk van belangbehartigers voor en door mensen met een lichamenlijke en/of verstandelijke beperking - pleit bij het kabinet voor een 'crisisplan dat perspectief biedt’. „De anderhalvemetersamenleving is voor hen niet haalbaar”, zegt directeur Illya Soffer. „Voor zorg en ondersteuning heb je zorgverleners nodig

die aan je lijf zitten. Iemand die blind is, kan niet anders dan aan iemands arm door de wereld.”

Uit een enquête van Iedere(n) onder de achterban komen schrijvende situaties naar voren. „Ik zie niemand meer, heb geen zin meer om uit mijn bed te komen. Iedere dag is hetzelfde”, klinkt het. „Verschrikkelijk dat ik mijn familie niet kan knuffelen”, zegt een ander. Bijna een derde is in thuisquarantaine. „Ik zie mijn vriend alleen online via Skype”, meldt een vrouw. „We weten allebei dat corona mij hoogstwaarschijnlijk fataal zou worden.”

Amputatie

Een ander is bang voor het terugschroeven van de *lockdown*. „Ik merk dat mensen lakser worden en dat beangstigt me.” Het stivallen van therapie heeft schadelijke gevolgen. „Functioneel gaat snel, amputatie dreigt als het niet snel wordt hervat”, zegt een patiënt. Ook het zwembad wordt gemist. „Lichamenlijk ga ik achteruit omdat ik minder beweeg.”

Iedere(n) pleit voor verruiming van bezokmogelijkheden en hervatting van dagbesteding, therapie en behandeling. „Het is nodig dat er zo snel mogelijk voldoende tests en beschermingsmateriaal beschikbaar komen voor iedereen met een beperking, chronische aandoening en zorgverleners.”

De stelling

Stem op de homepage van onze site

Aanpak Rutte is te voorzichtig

Onze om zijn crisisbestendigheid veelgeprezen premier Mark Rutte lijkt last te hebben van tunnelvisie. De coronacijfers gaan overtuigend de goede kant op. Intussen gaat het in steeds hoger tempo bergafwaarts met onze welvaart, werkgelegenheid én ons welzijn. Door alleen iets voor kinderen in het vooruitzicht te stellen, hoe belangrijk en fijn ook, kleunt de regering mis. Zoals de lockdown in ons land 'intelligent' was, zo moet ook het opstarten dat zijn. De premier moet meer vertrouwen op ons gezonde verstand. En ook meer lef tonen.

Vorige stelling

204 stemmen

Politiefilmpjes lokken roof uit.

47% 53%

Eens

● Waar info misbruikt kan worden, is voorzichtigheid met het verstreken ervan op zijn plaats. ●

James van der Gulik

Andijk

Oneens

● Er zijn wel ergere dingen op internet te vinden. Uitgangspunt is de ouders achterhalen. ●

Carin Koenders

Laren